

La tribuna

Ens porten al precipici

Abunda la ignorància voluntària pel que fa a l'associació amb Europa

JAUME

Bartumeu

El Govern i DA han quedat en evidència en relació a l'actual negociació, a Brussel·les, d'un acord d'associació amb la Unió Europea.

Han intentat amagar al Consell General, als agents econòmics i socials i al conjunt de la ciutadania el contingut –i l'abast– del que suposa establir un acord d'associació.

Com els va dir el portaveu d'SDP al Consell General, Víctor Naudi, en el darrer debat d'orientació política del Govern, només han parlat de tabac, tabac i tabac

I parlant del tabac anaven amagant la resta de qüestions cabdals. Pensant que ens farien callar, el Govern va sortir, el dimarts 25 de setembre, a intentar desmentir el que acabava d'explicar en una compareixença davant la premsa: que la qüestió del subsidi d'atur estava damunt la taula de negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Van assegurar «que és un tema que actualment no està sobre la taula de negociació amb la Unió Europea». Una setmana després la pròpia ministra d'Exteriors havia de reconèixer, amb la boca petita, que la qüestió sí que estava damunt de la taula.

Els hem deixat ben retratats.

S'havien arribat a creure que amb el 37% dels vots obtinguts el dia 1 de març del 2015 en la llista nacional que encapçalava **Antoni Martí** en tenien prou per a fer i desfer el que els hi semblés.

Van proposar un pacte d'Estat que només els servia per fer periòdicament fotografies amb els que els reien les gràcies. Fins i tot n'hi hagué que també es van deixar ensarronar i demanaven, l'any passat, de ser «observadors actius» a la taula de negociació, a Brussel·les. Mai no els hi van deixar seure, però ja els havi-

MARICEL BLANCH

en embolicat.

El país es troba en una situació molt complicada i difícil, per això necessitem una política que faci de la prudència la seva norma reguladora i equilibradora.

L'escriptor, acadèmic i polític canadenc **Michael Ignatief** va dir que «... els líders prudents s'obliguen a prestar la mateixa atenció als defensors i als detractors de la línia d'acció que estan plantejant».

A casa nostra tenim al capdavant del Govern uns líders molt imprudents. Imprudents i irresponsables perquè per fer política responsablement cal un bon coneixement de la realitat i portem setmanes comprovant que dissortadament el que abunda és la ignorància voluntària.

El cor nacional d'estòmacs agraits està confirmant aquests dies que prefereixen creure més que no pas saber. Així s'estalvien arromangar-se i treballar en el coneixement de la complexa normativa de la Unió Europea i en l'abast de les obligacions que comporta, sí o sí, esdevenir estat associat.

Aquests dies hem pogut escoltar força opinions que demostren la sobreexcitació epidermica del que és

La Unió Europea ens poden acceptar períodes transitoris però mai no ens donaran derogacions a les normes comunitàries

fàcil, ràpid i bàsic. Sense fonament, ni un mínim estudi previ, aquí tothom gosa pontificar i assentar càtedra.

Ho he dit i escrit repetidament: la comunicació cloroform de DA tira de clixés i llocs comuns pensant que així ens faran passar garsa per perdiu.

Els progressistes ens hem negat a seguir l'actualitat amb les ulleres deformants de la propaganda del sistema DA. Hem explicat el que **Toni Martí** volia amagar i els hem deixat en evidència.

Vull creure que el cap de Govern és prou intel·ligent per no creure's el que diu en relació a l'estat de la negociació amb la Unió Europea. Si és així he de pensar també que, en aquest cas, és prou cínic per assumir públicament el que sap que és fals.

Sense saber-ho ens està representant l'obra clàssica de **Molière**, *Tar-*

tuf, o l'impostor. Perquè el que han estat fent amb la negociació de l'acord d'associació és un exercici de tartufisme. És a dir: aparences, doble moral i, al capdavant, mentida.

Deia **Molière** que «sense escàndol no hi ha culpa, pecar en silenci no és pecar».

Doncs bé, pecaven en silenci però els hem enxampat i l'escàndol és ja evident als ulls de tothom.

Al capdavant ha quedat clar que el Govern ha amagat els termes i l'abast de la negociació i, també, que, contràriament al que van dient, no hi haurà cap «vestit a mida» per Andorra. Si volem esdevenir un estat associat a la Unió Europea hem d'assumir la normativa comunitària que es relaciona i detalla als Annexos de l'acord-marc d'associació. La Unió Europea –la Comissió Europea i el Parlament Europeu– ens poden acceptar –concedir– períodes transitoris més o menys llargs

d'adaptació, però mai no ens donaran, no podrien per imposició dels tractats europeus, derogacions a les normes comunitàries.

També hem llegit i escoltat per part dels màxims portaveus de DA al Consell General, la confessió que tenien els papers molls.

El conseller **Miquel Aleix**, president de la Comissió Legislativa de Finances declarava a EL PERIÒDIC del dia 5 d'octubre, en relació a l'obligada transposició de la normativa europea de Seguretat Social que «... cal estudiar els costos econòmics perquè són molt importants...» i que «... del subsidi d'atur encara no n'hem parlat». I encara seguia dient en un altre mitjà que «... hem de veure fins on podem arribar i quines obligacions podem assumir».

El conseller **Ladislau Baró**, president del grup parlamentari de DA ha portat el reconeixement de la seva deixadesa fins a declarar a Ràdio Nacional d'Andorra (*Ara i Aquí*) que cal fer –ara!– un estudi d'impacte i que potser caldria també encomanar –ara!– un informe d'un expert independent.

És a dir que els portaveus de la majoria de DA al Consell General han reconegut aquests dies que en set anys i mig de governar el país no han estat capaços d'analitzar, estudiar i avaluar l'impacte de l'acord d'associació amb la Unió Europea. Quina irresponsabilitat!

Del que sí han estat capaços és de mentir, falsejar i enganyar en aquesta qüestió.

La política necessita previsibilitat, si és democràtica. Quan és imprevisible –i som en aquest cas– està lluny de l'exercici responsable del poder delegat.

Fa molts mesos que el tacticisme, la tàctica curta de vista, s'ha enenyoriat del país, i malgrat que ens juguem el futur, els interessos de partit pesen més que qualsevol qüestió d'Estat.

Convindria que tots plegats entenguéssim que ha arribat l'hora de l'estratègia que porti el redreçament i progrés necessaris per a treure el país de l'actual misèria política. ≡

President d'SDP